

τὰς πλανήτας ἐπέτοση μὲν· καὶ αὐτὸ μὴ καὶ πλε^{ως}
 ἄλλα τὴν ἀρχὴν ἕκαστον ἦν ὅτε τὴν ἀρχὴν ὁ κόσμος σω^{θη}
 ἐρηταῖς χεῖρων πρὸς ὁδοῖς· ἐκ-πύρωσιν καὶ φθορὰν
 τῶν ὀν-των ἀποκρίσασθαι· καὶ πάλιν ὅτι ἔστι χη^ς ἐπέτο
 αὐτὸν τὸν κόσμον ἀποκαθίσασι· καὶ τῶν ἀερων ὁμοίως
 πάλιν φρομίνων ἕκαστα τῶν ἐπιτη^ω πρὸς ὁδοῖ
 ηρομίνων ἀποδλάκτως ἀποτη^ω· ἐσεδαγὰρ πάλ
 λιν σωκράτῳ καὶ πλάτωνι· καὶ ἕκαστων ἄνων συν
 ρίς αὐτοῖς καὶ φίλοις καὶ πολιταῖς καὶ τὰ αὐτὰ πρὸς αὐ^ω
 καὶ ρίς αὐτοῖς σωτῆρας· καὶ τὰ αὐτὰ μὴ ἀχθῆναι·
 καὶ πάλιν πάλιν καὶ κώμῳ· καὶ ἄλλοι ὁμοίως ἀποκα
 θίσασι· ἦγε αὐτὸν ἀποκαθίσασι τοῦ πάντος·
 ὅχι πάλιν ἀλλὰ πολλὰ κίς· μᾶλλον δὲ ἄς ἀπὸρον·
 καὶ ἀτῆς τῆς τὰ αὐτὰ ἀποκαθίσασι· τοῖς δὲ ἔτε^ω
 τοῖς μὴ ἔρημῶν τῆ φθορᾶ τῆς πρὸς ἀκολουθῆ
 σθῆτας μὴ πρὸς ὁδοῖς, ἦν ὁσκαρ ἐκ τῆς πρὸς αὐτῆς
 μῆνον τὰ ἐσεδαγῆ τῆς ὁδοῖς πρὸς ὁδοῖς· οὐδὲν γὰρ
 ξένον ἐσεδαγῆ πρὸς τὰ γινόμενα πρὸς τὸν, ἀλλὰ πρὸς
 τῶς ὡσάτως ἀποδλάκτως ἀχρὶ καὶ τῶν ἐλαχίστων·
 καὶ διὰ τῆς τῆς ἀποκαθίσασι φασὶ τῆς τοῖς χε
 ρητοῖς, τῆς ἀνάστασι φασὶ ἀρεθῆ· πολλὰ πλανη
 θῆτες· ἄς ἀπὸ γὰρ τῆς ἀνάστασις καὶ οὐ κατὰ πε
 εἶοδον ἐσεδαγῆ τὰ τοῦ χυ^ω ὁδοῖς ἀρεθῆ· ~

εἰσοδοῖς ἐσεδαγῆ